

P A R S I.
DE
CHIMIÆ NOMINE, NA-
TURA, OBJECTO, FI-
NE, &c.

C A P U T I.



Ntequam in hoc libello aliquid de medicamentis Chymicis dicamus, libet pauca hæc, qua sequuntur nimirum, de Chimie Nomine, Naturâ, Objecto, Principiis, Fine, & his similibus, in gratiam Chimie Tyrorum hîc præmittere.

De

NOMINE CHIMIAE.

Nomen Chimia derivari puli Johannes Michael Dilberrus, vir orientalium linguarum in Universitate Jenensi peritusissimus ex Arabicâ radice *CHA-MA*, incaluit, exarst, calore examinavit. Alii volunt ipsam originem trahere Chimiam à voce *χεώ*. fundo, quasi diceret *Infusionem*: vel δωτὸς τὸν αἵλος, καὶ *χειραρχη*, quod est sal fundare, vel δωτὸς τὸν χυμᾶς, id est, Succo. Ab iis, qui Paracelsum sequuntur,

appellatur *Chimia Ars Spagyrica*; quæ vocem nonnulli δῶτο τὸν στῶν Σπάγγην, à segregando, & conjugando, quod Heterogena separat, & Homogena ierūm conjungat, deductam putant. Alchimia vox eadem est cum Chimia, præposito solūm articulo emphatico *AI*, æquipollente Græcorum articulo ὁ, ἡ, τὸ.

Domino M. Nicolao Gotho, Pastorii Uffstrungeni, Viro in re Botanica peritisimo, Alchimia vocabulum videtur Græcam sapere originem, ab ἀλκημῃ, id est, robustus, ut Alchimia sit quasi ἀλκημία, ac si dicatur *roboratio* & *Natura* & *Medicina* *Practicæ*. Quanta autem sit affinitas in *υ* & *χ* & quam aptè hoc in illud, vel illud in hoc transeat, ex Grammaticorum observationibus constat. Ut taceam, quod imperiti in barbaro olim seculo *χ* pro *υ* facile legerint & pronunciaverint. Adstipula-

A

pula-

pulatur huic conjecturæ Italica elocutio, quæ literas ch junctas, non sequenti vocali, sine adspiratione instar effert. Hinc ἀλχιμιστης formari potest, vulgo Alchimista. Aligitur h̄ic non sit articulus: & rectius fortasse Alchimia, quam Chimia scribitur; salvâ tamen doctiorum, & præsertim Dn. Dilherri sententia, secundum quem Al articuli rationem obtinuerit.

DE

SPECIEBUS CHIMIAE.

Duplex ex Chimia, vel Universalis, vel Particularis. I. UNIVERSALIS est, quæ circa objectum universale versatur, ad faciendam Medicinam, quæ omnes impuritates in corpore, illæsa illius substantiâ, quicquid in illo naturaliter est constitutum, consumere, totumq; naturæ robur afflare potest, ut morborum insultibus averuncandis sufficiat, & humores, ne Medicinis roborantibus resistant, refrenet. Hanc quidam Panaceæ nomine indigitant; Alii Lapidem Philosophorum appellant. II. PARTICULARIS, quæ iterum duplex.

Una, quæ versatur circa metalla, earumq; transmutationes, & appellatur Χέντο: vel άγνωστοια, quæ quamvis non omnibus nota, atque omnibus contingat, & ii, qui hanc profitentur, ferè proclives sint ad paupertatem; attamen ipsam esse,

atq; in naturâ dari, multis exemplis probari potest. Altera occupatur circa corpora naturalia, eorumq; partes, Causas, Affectionesq; inquirit, Medicinæ facienda gratiâ. Hæc Chimiatria Essata, quasi Essentiam extrahens vocatur.

DE

DEFINITIONE CHIMIAE.

Est ergo Chimia Ars, corpora naturalia mixta concreta solvendi, & soluta coagulandi, purum ab impuro separandi, ac medicamenta grata, salubria & tuta concinnandum. Definitur h̄ic Chimia Ars, quia non acquiescit in cogitatione & contemplatione corporum mixtorum, ut scientia Physica; sed finem habet τὸ ἔγον, seu πρόγυμα, Magisterium scilicet, Tincturas, Quintas Essentias & similia.

DE

CHIMIAE OBJECTO.

Chimiæ Objectum constituimus corpora naturalia, concreta, solubilia, & coagulabilia, (hinc duæ Chimiaæ partes, Solutio & Coagulatio, de quibus paullò infra) imperfecte & perfecte mixta, quæ in triplici serie.

I. *Animalia*; quæ iterum triplicia: Aërea, Terrestria & Aquatilia.

II. *Vegetabilia*; à Paracelso crescentia dicta, quæ per infixam radicem

cem alimenta ex terra trahunt: ut sunt Arbores, Frutices, & Herbæ.

III. Mineralia, quæ in visceribus terræ inveniuntur, in diversas species, secundum diversam rerum proportionem; concreta: Sunt & hæc tria: Metalla, media mineralia & Lapidés. Et ut objecta materia, circa quam Chimia versatur, ut jam diximus, triplicis sortis; Ita quoque secundum Paracelsum, qui refert, omne crescentium à naturâ productum, in tribus ornatisimè esse possum; Ergo tria sunt Principia, quorum conjunctione constatur corpus, & unitur eorum substantia.

Primum est SAL, qui purgat, mundat, balsamoq; suo conservat, ac in illa dominium habet, quæ tendunt in putrefactionem, & analogiâ Terræ responderet.

Alterum est MERCURIUS, qui auferit omne, quod habet consumptionis initium, & confertur Elemento aëris & aquæ.

Tertium est Sulphur, quod in ea, quæ superflua sunt ex aliis duobus, ac incipiunt corrumpi, dominatur, & assimilatur igni, propter flammarum, quam facile concipit; quod Chimiæ cultores bene nōrunt, idque sequentibus exemplis probare, & oculos naturæ perscrutatori ponere conantur.

Specimen sit desumptum à lignis viridibus, quæ si cremes, egreditur pri-

mùm aquosum quiddam, quod ignis flammæ concipiendæ planè inidoneum est, & infumum conversum si colligatur, in aquam resolvitur, diciturq; MERCURIUS; deinde exhibit oleaginosum quiddam, facile inflammabile, quod in vapores resolutum, si cibateatur, in oleum abit, vocaturq; SULPHUR. Tandem remanet siccum terrestre, quod ex cineribus, aquæ beneficio extrabitur, inque humido & frigido resolvitur; calore autem concrescit, ac SALIS nomen obtinet.

Ita LAC substantiam continet Sulphuream butyrosam; deinde Mercurialem serosam; & tandem salinam caseam.

Ita OVI albumen Mercurium exhibet; vitellus Sulphur; pelliculi & putamina salia.

Pari ratione ex Gariophyllis aqua Mercurialis præstantissima, oleum sulphureū excellentissimum, & ex fecibus Sal candidissimum elicetur.

DE FINE CHIMIAE.

Finis Chimiæ est, Medicamento-
rum salubriorum & tutiorum præ-
paratio, quæ fit; quando purum
(quod nominatur à quibusdam A-
strum, propter splendorem; Semen
propter fæcunditatem; Balsamum
propter incorruptibilitatem; Radix
propter regenerationem) ab impu-

ro, Heterogena ab Homogeneis, beneficio ignis, vel alio modo, separantur: Nam cum nihil à naturâ creatum, quod puro & impuro non conseruat, necessitas postulat ejusmodi diversarum substantiarum purificationem & separationem: quâ factâ sibi Medicus medicamenta salubria confidere, iisdemque omnis generis morbos, 1. Cito, propter summam subtilitatem (quis enim nescit, ea, quæ in sumam subtilitatem redacta sunt, citius, & è contrario, crassâ & terrestri mole obruta, tardiùs operari) 2. Tuto (si usus adest circumspetus) quia non amplius sunt impura violenta & venenata; sed pura, & omnis deleteriæ qualitatis expertia, &

3. Jucundè, tam ob minimam dosis quantitatem, quam ob saporem gratum, & non nauseabundum, odorrem fragrantem, coloremque amabilem, curare & propellere potest.

Hunc finem ut Artis Chimiæ Studiosus assequatur, à Paracelso, aliisque doctis Spagyricis, diversâ pro rerum naturalium diversitate, inventi & excogitati sunt variii operationum modi, quos in tres classes distingvere solent, ut paulò post docebitur: sed, cum Chimici quicunq; calore & igne, tanquam communis instrumento, opus habeant ad has ἐργασίας, prius de modis caloris ex Sennerto hic aliquid dicendum est.

CAPUT II. DE CALORIS MODIS IN CHIMIA.

IN calore in primis considerandi sunt gradus, & ignis adhibendi modi. Gradus caloris in genere & absolute quatuor constituunt. *Primus* est, qui placidus & mitis appetet: *Secundus* qui acerius jam est, & manui ferè intolerabilis: *Tertius* destruit: *Quartus* summus est. Verum quilibet horum graduum magnam habet latitudinem, ac non immixtò quilibet gradus iterum in suos gradus distingvi potest: In quibus rebus adhibendis multum situm est. Præstat tamen pleramque peccare in defectu, quam in excessu. Si quid enim semel violentiā ignis cor-

ruptum est, in integrum restituiri non potest: & sæpe vitra corruptiuntur, & alia pericula accersuntur. Verum si in defectu quid peccatum est, continuatione & caloris gradu aucto, id compensari potest: et si tempus operationis prolongetur. Caloris autem gradus variis modis concinnari possunt, & ex variis causis pendent, quarum præcipias proponemus.

Primo enim variis modis & mediis ignis adhiberi potest. Alias enim materia cum vase idoneo, vel etiam absque vase, nudo & patentí igni admovetur.

Qui

Qui rursus variis modis administratur. Velenim circularis est, qui in plano ambit vase, & a loco distanti paulatim vasi propriis admovetur, donec tandem super ipso vase accumuletur; vel vasi in fornace idonea subjicitur, aut etiam supra vas accumulatur; vel reverberatorius est, seu antitypus, cum flamma ab operculo seu testudine fornacis repercutta, materiam quasi verberat, & ita undiquaque; ambit.

Alias vero materia cum suo vase igni patenti non objicitur, sed alio corpore intermedio ipsi admovetur; idque variis modis.

Primo enim, si catinus seu capella, cui imponitur in tripode vas materialm præparandam continens, sit vacua, commodissime appellatur Balneum siccum, seu Stupha sicca.

Si vero vas non sit vacuum, varius calor, pro varietate materiarum, quæ catino imponitur, haberi potest, & variis nominibus appellatur.

Si aqua impleatur, & vas cum materiali desillandâ aqua immergatur, appellatur simpliciter Balneum maris, vel Marix.

Balneum præterea non ex solâ aqua parari potest, sed ex scobe ligni serrati, vel fæno capellâ replere, idque humectare, atque ita vitrum imponere licet.

Si vero vas cum materiali elaborandâ non aqua immergatur, sed ita

collocetur, ut saltem vaporem calentis aquæ excipiat, nominatur Balneum vaporosum.

Postea repletur catinus cineribus, farinâ laterum, arenâ, scobe, vel limatur ferri, & similibus.

Secundò, caloris temperatio pendet ab igne copiosiore vel pauciore; cuius copiam in carbonibus accensis pro libitu Artifex minuere, augere, & qualelibet procurare potest; idque copia vel paucitate carbonum, vel aëris liberiore afflatu, e jussdemque exclusione atque interceptione. Major enim carbonum copia majorem & potentior em calorem suppeditat; si accendi ob aëris afflatum & spiracula aperta possint.

Quæ omnia rectius monstrari, quam describi possunt. Tertiò ad calorem variandum facit etiam catini, quem vulgo capellam nominant, varia ab igne distantia. Si enim proprius igni admovetur, calor intenditur: Si longius ab eadem removetur, remittitur.

DE PRIMA CLASSE

Operationum, Triturâ, Lævigatione, Ratione, & Limatione,

Item ipsas operationes atq; ἐργασίας quod attinet, et si haec quidem omnes ad διάκεσιν καὶ σύγκεσιν referri posse videantur; nobis tamen hoc in loco pro nostro instituto, in tres classes eas redigere, & sequenti-

bus tribus capitibus exempla comprehendere placet.

Prima complecti liber eas operationes, quæ ad rei dissolutionem & corruptionem pertinent.

In Secundam eas conjiciemus, quæ ad separationem atque alicujus rei subtractionem comparatae sunt.

In Tertiâ vero eas explicabimus, quæ ad rei alterationem, imutationem, perfectionem, conservacionem sunt comparatae.

In Primâ classe sunt *Tritura, Rasio, Levigatio, Limatura, Liquefattio seu Solutio, Deliquium, Ultio Incineratio, Calcinatio, Precipitatio, Fumigatio, Putrefactio & Fermentatio.* Trituram quod attinet, præcipiuus ejus finis est, ut res in minimas partes redigantur, ut postea vel facilius, vel exactius cum aliis misceri, vel virtus earum extrahi possit.

Levigatio nihil est aliud, quam exactissima trituratio, quam medicamentum aliquod in marmore, porphyrite, vel alio lapide polito, affuso liquore conveniente, vel etiam sine liquore, molâ parvâ, lapideâ, manu versatili tam diu versatur, ut in pollinis pulverisque penè impalpabilis Formam redigator, eo modo, quo pictores colores preparare solent.

His affines sunt *sectio, rasio & limatura.* Forficibus aut cultellis, folia, caules, radicesque plantarum

secantur, & hoc modo ad coctionem vel infusionem, aut ad trituram præparantur.

Radentur alia, seu torno comminuntur, ut ligna, cornua, unguæ, dentes animalium, eosdem ob fines.

Quæ vero nec sectione, nec triturâ comminuti possunt, limâ ferreâ attenuantur, & in minimas partes rediguntur; qualia sunt pleraque metallâ, ut ferrum & alia, itemque ligna, cornua atque ossa animalium.

Liquatio est rerum duriorum in liquidorem substantiam reductio. Ab hac non differt dissolutio, nisi quod illa semper caloris beneficio, & plerumque sine humore addito fiat: hæc vero semper cum humore, & sine calore.

Ita liquefcunt adipes, butyrum, medulla, cera, pix, resina, gummi genera quædam, uti & metallæ vi ignis majore, sed plerumque pulveribus, ut facilius fluant, additis. Dissolvuntur Salis omnis generis, lacrymæ succi, gummi multa genera, resinae, &c.

Deliquium peculiare solutionis genus est, cum corpus per æternum humidum, qui sese in illud insinuat, fluidum redditur. Ita liquefcunt saulia, alumen, nitrum & similia, quæ tota in liquorem abeunt: Item Calcæ, quæ vel maximâ parte in liquorem solvuntur, vel aliquid tantum ex iis liquefcit, prout plus vel minus salis continent.

Ultio

Ustio & Tostio cognatae quidem operationes, in eo tamen differunt, quod hæc minori; illa verò majori igne perficiatur. Unde in tostione res potius siccatur, quam aduritur, & si quid aduritur, extrema tantum superficies aduritur: In *Ustione* verò partes tam internæ, quam in superficie positæ comburuntur. Perficitur autem tostio in patella vel sartagine, ferreâ in primis, in quâ medicamenta igni supposita, crebrè agitantur, ut vel superflua humiditas absumatur, vel qualitas, quæ abundant in medicamento, tollatur. *Ustio* verò, quando medicamentum aliquid, ut cornu cervinum, cranium humanum, ebur, olla inclusa in fornace figulinâ uritur, ac ustum & calens adhuc in conveniente liquore extinguitur, & postea teritur.

Cinefactio, seu in cineres reduc̄tio dicitur, cum humidum, quod in combustili erat, per quod partes cohærebant, igne absumitur. Idque duobus fit modis: Primo, aperto igni ipsa res nuda objicitur, & in cinerem redigitur. Deinde in clauso vase materia comburitur, & in cinerem vertitur: quæ *Combustio* à priori in eo differt, quod ibi, quicquid est volatilis in auras evanescit; hic verò quædam volatilia cum fixis retinentur & finguntur.

Calcinatio est rei per ignem pulverisatio, per privationem

humiditatis partes conjungentis.

Hæc præcipue habet locum in metallis & minerabilibꝫ, aliisq; quæ per se non ardent, & duriorem habent compagem, instituiturq; ut vel ad solutionem res fiat aptior; vel ut acrimoniam, quam habet, deponat: quanquam contra quædam calcinatione acriora fiunt, dum aquæ humidas, quâ acrimonia diluitur, igne absumitur. Perficitur autem duobus modis; vel igne actuali; quando res igniuntur, & vinculum continuitatis igne absumitur, vel igne potentiali; cum per aquas fortes & erodentes, atque alia caustica res calcinanda corroditur.

Quæ per ignem actualē fit calcinatio, varia rursum est: alia enim per se, & sine ullo additamento calcinantur; alia verò cum additamentis, quæ vel fusionem prohibent, vel simul corrodunt & comburunt.

In specie, quæ admistis pulveribus corrosivis fit calcinatio, stratificatio, & camentatio appellatur, fitq; cum crucibulum, vel pyxis laminato metallo, & pulveribus corrosivis repletur stratum super stratum, ut moris est, faciendo, postea pyxis seu crucibulum igni circulari, aut reverberationi per gradus exponitur. Nonnulla tamen, antequam calcinentur, prius aquis quibusdam extinguuntur: quædam prius corroduntur per suas aquas, postea reverberantur:

Con-

Contra quædam priùs reverberantur, posteà verò corroduntur.

Calcinatio, quæ fit per ignem potentialem, absolvitur corrosione, præcipitatione & fumigatione. Corroso est metallorum, vel similiū solutio per aquas & spiritus acutos. Præcipitatio dicitur, ubi metallum in formâ calcis in fundum descendit, & ab aqua solvente separatur.

Fumigatio verò est, quando per exhalationem seu vaporem rei corrodentis corpus aliquod corroditur, & in calcem redigitur.

Huc pertinet *Amalgamatio* Chemicis dicta operatio, quæ nihil est aliud, quam metallorum perhydrargyrum sive Mercurium corrosio.

Putrefactio tandem, quam alii fermentationem & digestionem appellant, est ea operatio, quâ in calore humido mixtum aliquo modo dissolvitur, vel compage naturali soluta, ad artificialem separationem magis idoneum redditur.

DE SECUNDA CLASSE OPERATIONUM.

Ad secundam operationum classem referimus, quæ versantur in separatione & alicujus rei detractione, atq; in separatione homogeneorum ab heterogeniis, purorum ab impuris, utilium ab inutilibus: quæsunt, *cribatio*, *lotio*, *infusio*, *coccio*, *colatio*, *despumatio*, *clarificatio*, *filter-*

rio, *digestio*, *expresio*, *destillatio*, *sublimatio*, *exsiccatio*, *evaporatio*, *exhalatio* & *coagulatio*.

Cribratio non soldam est rerum contritatum & in pulverem redactarum, partis subtilioris à crassiore, mediante cribro, separatio; verum etiam humidarum & coctarum per cribrum setaceū plerumq; træctio.

Lotio non tantum eo fine instituitur, ut si contaminata sunt, medicamenta mundentur, sed ut medicamenta qualitas, aliqua superflua dematur, aut nova inducatur.

Infusio, seu *maceratio* nihil aliud est, quam medicamentū in liquorem aliquem imersio, quam medicamentum intus & extra madescit, ut vis ejus vel extrahatur, vel intendatur. vel malignitas corrigitur, aut quod durum est, emolliatur.

Infusione cognata est, *coccio* seu *Elixatio*, quæ in eo saltē differunt: quod in infusione medicamenta longiore tempore & calore minore macerantur: *coccio* verò citius & majore calore perficitur.

Colatio est, quam humida sive prius calefacta ut crassiora & viscida, sive tepida, sive frigida, ut minus crassa, per colum vel densum, vel rarum transmissa, relictis crassoribus partibus & fecibus in colo, puriora redunduntur.

Despumatio dicitur; cum inter coquendum spuma innatans sepius

ce.

cochleari, plerunque perforato, detrahitur.

Clarificatio, etsi in genere pro qualcunq; sordium crassiarum separatione accipi possit, quæ pluribus modis fieri potest, vel quiete, dum per se feculenta subsident, vel collatione, vel despumatione: tamen in specie *Pharmacopœia* clarificatio appellatur illa decoctorum per despumationem, addito ovorum albume, purificatio; cum scilicet ovi albumen scopulis seu virgis agitatur, donec in spumam abeat, & postea particulatim syrupo vel decocto clarificando calido admisceatur, & ubi nigredinem aliquam contraxerit, detrahuntur, novumque tamdiu iniciatur, donec liquor clarius redatur.

Filtratione crassum & feculentum liquori alicui confusum separatur; dum scilicet liquor purus per filum, seu pannum lineum, seu chartam bibulam in vas subjectum descendit, impuritas vero in filtro relinquitur.

Digestio etsi interdum etiam putrefactionem, interdum autem exaltationem, & circulationem quan- dam significet, cum in genere digere sit coquere, & digestio sit co-
gio: Hoc tamen in loco per digestio- nem talem solùm coctionem accipi- mus, quâ, quod adhuc feculentum est in rebus, separatur, dum substan-

tia liquoris attenuatur, & ab impunitate terrestri tollitur.

Huc pertinet & *expressio*, cuius beneficio, valido conatu, vel manu solùm, vel per torcular liquidem & humidum à sicco & terrestri separamus.

Destillatio nihil est aliud, quam halitum ex re exhalabili per calorem elevatorum, objectuasis recepcionis; densi, & frigidioris in li- quorem collectio.

Hæc triplex vulgo constituitur: una; quæ dicitur per adscensum; altera; quæ est ad latus; & tertia; quæ fit per descensum.

Per adscensum nominatur destilla-
tio, quando halitus & vapores in altum ascendent, ab alembico seu capitello cucurbitæ, vesicæque seu vasi, quod materiam destillandam continet, imposito excipiuntur, atque in eo liquorem, qui guttatum per rostrum vel nasum in recipiens destillat, atque in eo colligitur, condensantur. Hæc fit per radios so-
lares, vel per ignem, modò paten- tem, interveniente scilicet aliquò a-
liò corpore, ut arenâ, cineribus, a-
quâ, &c.

Huc etiam haud incommode re- ferri potest destillatio per campa- nam dicta, quâ oleum sulphuris pa- ratur, obi scilicet sulphure accenso, campanâ vitreâ vapores excipiun- tur, & in oleum condensantur.

Destillatio ad latus, vel per inclinationem, dicitur, cum halitus & spiritus non sursum rectâ in alembicum ascendunt, sed per latus obliquâ in recipiens tendunt. Hæc perficitur vel igne patente, vel intercedente aliò aliquo corpore, ut arenâ, cineribus, &c. per vas, quod retortam vocant, vel cucurbitâ rectâ obliquè tamen in fornace collocatâ, ut alembicus deorsum inclinet.

Destillatio per descensum est, ubi liquor ex resolutis halitibus non sursum fertur, neque ad latus, sed infra tendit, atque in suppositum vas distillat.

Hæc itidem igne perficitur, vel immediate, vasi incumbente, vel mediante arenâ, cineribus, &c.

Ad destillationem pertinet *rectificatio* & *cobobatio*: quarum illa nihil est aliud, quam repetita rei destillatio, ad eam magis purificandam & exaltandam fecibus in fundo reliquis, aut ad phlegma ab oleo, vel spiritum à phlegmate separandum; hæc vero dicitur; cum humor, qui destillavit, reliquæ in vase materia affunditur, & iterum atque iterum abstrahitur & destillatur. *Sublimatio*, quæ nunc per ignem fit patentem nunc interventu arenæ, cinerum, &c. maximè affinis est destillationi per adscensum, & in eo saltem differt ab ea, quod, sicut in de-

stillatione vaporess qui in altum toluntur, in liquorem concrescunt: ita in sublimatione exhalationes siccæ ascendunt, & in altum sublatæ, alembici lateribus instar atomorum adhærescant.

Huic contraria videtur *Principatio*, quæ sit; quando corpora per aquas aut liquores corrodentes, soluta, à liquore iterum separantur ut forma calcis vel pulveris remaneant: Idquæ accidit, cum in solutionem aliquid injicitur vel infunditur, cuius vi liquor solvens, seu id, quod in liquore solutionis causa fuit, à corpore soluto separatur & exsiccatione superfluâ humiditas absimilatur, sive in umbra, sive in sole, sive in furno, aut supra carbones in sarcagine id fiat, tūm ut rectius asseverari possint medicamenta, neque ob superfluam humiditatem situm contrahant, putrescant & corrumpantur; tūm etiam, ut facilius conteri & in pulverem redigi possint. Et evaporatione aqueâ humiditas exspirat; quæ admodum exhalatione siccii halitus per calorem elevantur, ut, quod in re est superfluum, in vaporess vel halitus resolutum abeat, relinquatur solum pars utilior.

Hisce operationibus succedit coagulatio, quæ nihil est aliud, quam rei liquide ad solidam substantiam, per humidi privationem, reducio.

D

DE
TERTIA CLASSE O-
PERATIONUM.

Tertia classis eas operationes complectitur, quae ad rei alterationem, immutationem, perfectionemque sunt comparatae, atque eod tendunt, ut res in statum meliorem, nobilioremque gradum reducatur.

Quanquam verò nonnulli plures tales operationes recenseant, & fortassis etiam sint plures: tamen hoc loco illas omnes nomine digestoris propriissimè dictæ, & quatenus à duabus superioribus digestionis speciebus distinguitur, quæ rei jam elaboratae nova qualitas inducitur; ita, ut, si quid vitiosi res obtinet, illud deponat; aut nisi quid ei deest, illud nanciscatur, complecti libet, & si quæ sunt hic alia recensendæ, pro digestionis modis quibusdam haberi possunt: Omnes enim unicō ferè modè per calorem lentum externum internam rei vim, quæ hic primarium agens, excitantem, perficiuntur.

Inter modos autem sive species digestionis præcipua est *Circulatio*.

C A P U T III.

D E L U T I S.

Nunc quoq; hic describenda es-
sent vasa, ac fornaces, quibus
Chimici opus habent. Verum cùm
hac oculari inspectione potius,
quam præceptis ac regulis addi-

Pelicanatio à vase, in quo perficitur, nonnullis appellata; quæ adhibito externo calore blando, materia, quæ circulatur, continuè formâ vaporum attollitur, iterumque condensatur, atque ita per coctionem illam continuam & circularem hunc resolutionis & condensationis modum, ad summum perfectionis in suo genere gradum peryenit.

Huc referri potest conditura, confectio & nutritio. Fructus, flores, radices, melle, saccharo, aceto & sale condiuntur, non solum, ut diutius aſſervari possint; sed ut gustui ſint ſuaviores: In confectione fructus, radices, ſemina, aromata, saccharo in- diuntur & incrufantur, magis ſaporiſ, quam virium augendarum aut conservandarum gratiā: Nutritio medicamentorum quædam est humectatio, ſed talis, quæ res ſaltem irrigatur, moxq; ſole vel igne exſiccatur, iterumq; irrigatur & humectatur.

Qui labor ter, quater, vel toties repetitur, donec medicamentum humoris illius, quem cupimus, ſatis imbibitur.

scantur, silentio illa, brevitatis cauſā, prætereunda; & pauca tantum de Lutamentis Philosophicis sub- jungenda duximus.

I.

PRO FORNACIBUS
CONSTRUENDIS.

R. Terram pingvem cujuscunq;
coloris sit: misce eam & subige cum
arenâ, simo equino, & aquâ salsa.

II.

PRO RETORTIS LO-
RICANDIS.

R. Argillam figulinam, steretus
equinum lotum & exsiccatum, fari-
nam laterum, & squamam ferri: mi-
isce & cum aquâ communis subige.

Vel fiat tale:

Recipie lutum mundati & exsiccati
part. X. cinerum lotorum part. ij si-
mi equini part. iii. scobis ferri part.
j. pilorum bubulorum, vel jumenti
part. ii. misce cum sangvine bubulo
vel ovillo.

Lutum sapientia ad subtilissimos,
spiritus arcendos.

Fac lutum ex calce vivâ, ex albu-
mine ovi in aquam redacto, simul ea
miscendo, & citò applicando; quia
facile exsiccatur.

Postea super alutam vel laciniatam
lineam extensa fracteris applica.

III.

PRO VITREIS HY-
DRIIS FRACTIS CON-
SOLIDANDIS.

R. Boli Armeni, minij, cerussa
anapartes & aquales: reduc in pulve-

rem subtilem, & cum oleo lini, vel
verdice liquidâ tempera.

IV.

PRO VITRIS SIMUL
LUTANDIS.

Usus sum feliciter usque in hanc
horam vesicis porcinis, vel bovinis,
pro alembico cum cucurbitâ lutan-
do, tam in destillationibus aqua-
rum, quam spirituum acrion & a-
cidorum.

V.

PRO ROSTRO ALEM-
BICI CUM RECIPIENTE
LUTANDO.

Recipe cera unciam unam, resi-
nae, colophoniz, ana drachmam j.
liquefiant simul in fôili: quibus ad-
de modicum olei olivarum, miscen-
do baculo, ut in corporentur: postea
ollam, ab igne remotam, imple aquâ
frigidâ, & etiam manibus subige:
Pro Retortis cum recipientibus col-
lutandis in destillatione spirituum
acrium.

Lutum pro Retortis loricandis su-
bige cù aqua salsa; vel misce cù Co-
lophoniâ pulverisata, & applica. vel

Recipe lutum commune, distem-
pera cum aquâ salsa, vel etiam cum
sangvine bovillo subigendo exalte,
adde postea pilos jumentorum di-
ligenter prius cum baculo concus-
tos, & à fecibus purgatos. Denum
adde particulam capitis mortui a-
quarum, qua ex Vitriolo, sale petræ
&c.

& alumine fuint, & exactissimè pulverisata m̄ cum toto misce. Est fortissimum lutum ad commissuras pro Retortis tūm loricandis, tūm & pro commissuris vasorum, ne exha-
lent spiritus, muniendis.

Præmissis his paucis, quæ de Chimiā h̄ic dicta sunt, pergitus jam nunc ad describendum Chemicorum medicamentorum genera seu diffe-
rentias.

CAPUT IV.

DE

TRIBUS MEDICAMENTORUM CHIMICO-
RUM DIFFERENTIIS, SEU GENERIBUS.

Medicamenta Chimica, quibus corpus humanum, vel labefactatum restituitur, vel integrâ adhuc pollens sanitatem à morbis defenditur, merito tribus clasibus discernuntur: Ad primam classem posse sunt referri omnia illa universalia, quæ panacæarum nomine indigantur, & antè omnes alias medicinas vim habent sanandi omnis generis morbos, præsertim verò deploratos, graviores, difficulter curandos, ut sunt, Lapis Philosophorum. Aurum potabile, vel aliud Pharmacon generale.

Porrò ad classem secundam pertinent universalia evacuantia, ut sunt *VOMITIVA*, *PURGANTIA*, *DIURETICA*, *DIAPHORETICA*, &c. quibus natura morbi causam per quatuor vias ordinarias ut (1) per superiora, (2) per inferiora, (3) per vesicam urinariam, (4) ambitum corporis, excernere solet: Hæc s̄apissi-

mè in morbis gravissimis universali officio funguntur, & in singulis ferè morbis offeruntur, vel præmituntur. Hujus ordinis quoque sunt **CONFORTANTIA**: **ODORIFERA**, & **ANODYNA**: Quemadmodum enim evacuantibus in singulis ferè morbis nobis opus est ita quoque ob virium imbecillitatem, ad doloris vehementiam, quæ plerumque morborum comites sunt, nunc æger confortandus, nunc dolor mitigandus; quæ omnia curas particulares præcedunt.

Tandem adscribuntur tertia classi **REMEDIA SPECIFICA** & **APPROPRIATA** dicitur, hoc est, quæ operatione & effectu suo non universalis corporis membra, sed tantum illa ipsa, ad quæ nimis scorsim respectum habent, juvant, confortant, ipsisq; amica sunt; De his singulis jam nunc in sequentibus latius prolixiusque nobis agendum est.

B 3

PARS